

[Hauge.]

kan faa dobbelt Virkning og den rette Virkning; jeg henstiller altsaa, at de højtærede Ministre lader de høje Herrer i Nationalbanken forstaa, at den Kritik, der her fremsættes fra Rigsdagens Talerstol, er Udtryk for, hvad Befolkningen i al Almindelighed mener.

Korsgaard: Ministrenes Automobileer, Landmandsbankudvalget, Nationalbankdirektionens Forhold, de tre Spørgsmaal er for mig i Virkeligheden i nogen Maade Udtryk for det samme. Man har fremdraget dem for at pege paa Forhold, som man synes ikke ligger, som de burde ligge. Man kan strides om, hvorvidt Rigsdagen er det rette Forum. Jeg har allerede nævnt dette tidligere. Man vil kunne træffe den Udtalelse i Bladene, at det er den ikke. Ja, saa ved jeg ikke, hvor det rette Forum er, for at Bladene skulde være det rette Forum, mener vist kun Bladene selv. Jeg vil derfor altsaa mene, at vi er det udfra, at vi nu en Gang er Folkets Repræsentanter, ikke saaledes at forstaa, at jeg tror, at visse af de Kredse, vi her har beskæftiget os med, i alle Forhold tager Hensyn til, hvad vi mener, men jeg mener ganske vist, at det dog vistnok er disse Kredses Fejlsyn. Takket være bl. a. Folketingets egen Tilbøjelighed til ikke at sætte sig alt for højt, er det vel nok rigtigt, at visse Kredse mener at kunne tillade sig at regne i ret ringe Grad med, hvad der tales i denne Sal. Det kan man ikke paatvinge dem, at de skal regne med. Jeg tror nu imidlertid, de regner forkert, hvis de bliver ved med ikke at regne med det. Rigsdagen har dog en stor Magt, naar den vil og tør bruge den, baade overfor Administrationen og saa sandelig ogsaa overfor Nationalbanken.

Det er imidlertid ikke alene de her nævnte Forhold, der giver Anledning til mine Bemærkninger; sideløbende med, hvad man kan sige om Nationalbankens Direktion, kan det siges, at indenfor andre Bankers Ledelse har heller ikke alting været, som det skulde være. Vi har fra den allersidste Tid en beklagelig Affære, hvor ganske vist Bladene bevirkede, at vedkommende maatte trække sig tilbage, det vil sige tilsyneladende Bladene, i Virkeligheden var det jo en bestemt Person, hvis Navn bevirkede det: Professor Birch. Jeg finder det beklageligt, at den paagældende er traadt ind i det Pengeinstitut, han var traadt ind i, jeg finder det næsten endnu mere beklageligt, at Privatbankens nuværende Bankraad har ment det nødvendigt, da han gik, at fortælle, at der var

ingen Grund til, at han skulde gaa, for dette er et Fejlsyn.

Jeg finder altsaa alt i alt, at der er Grund til at beskæftige sig med, om man i de store Virksomheder har den rette Forstaaelse af, hvordan Tingene skal ligge. Man kan beklage den Mand, der falder, men med Urette, saa vidt man da kan se, for vær forvisset om, at falder han eet Sted, opstaar han, om jeg saa maa sige, trefoldig et andet Sted. Ogsaa det har vi fra de sidste Dage Eksempler paa. Jeg tror heller ikke, at dette er klogt, i alt Fald tror jeg, det vilde være klogere at lade et vist Spand af Tid gaa mellem Fald og Oprejsning. Men, som sagt, det, der for mig ligger bag dette Samraad, er noget i Retning af det, jeg her har sagt.

Naar man nu fra visse Sider vel sagtens vil sige, at det er ønskeligt, at de paagældende Direktører sidder i private Virksomheder for at kunne føle Erhvervslivets Puls, saa kan det jo lyde ganske bestikkende; men jeg tror ligegodt, man skal være lidt varsom. Jeg tror, at en Institution som Nationalbanken er vel tjent med at holde sig i hvert Fald saadan ikke alt for nær op ad bestemte Sider af vort Erhvervsliv. Jeg kan derfor bifalde de Udtalelser, som er fremsat saavel af det ærede Medlem Hr. Dahlgaard som af det ærede Medlem Hr. Hauge, at her er et Forhold, der bør give Grundlag for alvorlig Overvejelse, og det saaledes, at de paagældende kan blive gjort opmærksom paa, at dette er ikke i og for sig en Jagt efter enkelte Personer, det er ikke Misundelse, fordi man ikke selv faar de kødfulde Ben, som de selv eventuelt faar, men det er som Nationens Repræsentanter, vi her stiller Spørgsmaalet og siger til dem: I har Forpligtelser, pas paa, at I opfylder dem, for den Skade, I gør, ikke mindst for det bestaaende Samfund, hvis I griber fejl, er saa stor, at der i allerhøjeste Grad er Grund til at give et Varsko om at passe paa.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg takker det højtærede Finansudvalg, fordi det har tiltraadt samtlige Ændringsforslag vedrørende Finansministeriet. I øvrigt har jeg kun at gøre en enkelt Bemærkning i Anledning af det Samraad, der har fundet Sted om Lotteri- og Totalisatorbevillinger. Hvad Lotteribevillingerne angaar, hører de, som ogsaa det ærede Medlem, der omtalte disse Spørgsmaal, sagde, under Justitsministeren, og Justitsministeren har erklæret sig villig til at